

Η ἀγάπη πρὸς τοὺς αἰρετικούς

Εἰσαγωγή

Ἡ ἐποχὴ πού ζοῦμε ὅσον ἀφορᾷ τίς θρησκεῖες μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ ὡς ἡ ἐποχὴ τῶν διαλόγων. Ἀκοῦμε πολὺ συχνά γιὰ τίς λεγόμενες Διαθρησκειακές Συναντήσεις, κάτι πού ἀφορᾷ τόν διάλογο μεταξύ ἐκπροσώπων διάφορων θρησκειῶν, καί γιὰ Διαχριστιανικές Συναντήσεις πού ἀφορᾷ τόν διάλογο μεταξύ τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων χριστιανικῶν δογμάτων. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἔχοντας τὴν αὐτοσυνειδησία ὅτι ἡ ἴδια εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ ὅτι δέν ἀποτελεῖ ἀπλᾶ ἓνα μέρος κάποιας «Παγκόσμιας Ἐκκλησίας», συμμετέχει σέ αὐτοὺς τοὺς διαλόγους μέ σκοπὸ νά κάνει γνωστή τὴν Ἀλήθεια στοὺς αἰρετικούς καὶ στίς ἄλλες θρησκεῖες κινούμενη ἀπὸ **ἀγάπη** πρὸς τὰ πλανεμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ. Τουλάχιστον αὐτὸς ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς συμμετοχῆς της... Μήπως ὅμως ἡ ἀναποτελεσματικότητα αὐτῶν τῶν διαλόγων

ὀφείλεται στό ὅτι δέν ἀγαπᾶμε ὅπως πρέπει τοὺς αἰρετικούς; Μήπως ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καταντήσαμε σέ μιὰ ἀκατάσχετη ἀγαπολογία; Μήπως ἀντὶ νά ὠφελοῦμε τοὺς ἄλλους προδίδουμε τὴν πίστη μας; Τελικά, τί ἐννοοῦμε ὅταν ἀναφερόμαστε στὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς αἰρετικούς;

Αἵρεση καὶ αἰρετικοί

Ἡ λέξη αἵρεση προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα αἰροῦμαι πού σημαίνει ἐκλέγω, διαλέγω, ἐπιλέγω. Αἰρετικὸς στὸν Χριστιανισμό εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπιλέγει καὶ ἀκολουθεῖ ἓνα μέρος τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας ἢ τὴν νοθεύει κτλ. Ὁ αἰρετικὸς ἀποκόπτει αὐτόματα τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καθὼς παύει πλέον νά πιστεύει ὀρθά στὸν Θεὸ ἀφοῦ διαπράττει νοθεΐα τῶν δογμάτων τῆς πίστεώς μας! Ἐμεῖς δέν ἔχουμε τὸ δικαίωμα «ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία» νά ἀλλάξουμε ἀπὸ τὴν Παράδοση

τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ μακαριστός Κατηχητής τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ὁ Γεώργιος Οἰκονόμου, ἔλεγε ὅτι ἡ Ἐκκλησία πατάει σέ δύο πόδια: τήν Ἀγία Γραφή καί τούς Ἱερούς Κανόνες. Ὅποιος λοιπόν πειράζει αὐτά τά δύο, πέφτει σέ αἵρεση, δέν μπορεῖ νά ἀνήκει στήν Ἐκκλησία καί στερεῖ τόν ἑαυτό του ἀπό τήν δυνατότητα τῆς σωτηρίας.

Ὑπάρχει ὁμως ἡ διάκριση ἀνάμεσα στήν αἵρεση καί στόν αἰρετικό ἡ ὁποία ἔχει θεμελιώδη σημασία γιά κάθε χριστιανό καί ἀποτελεῖ βασική ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅτι μέ τά λόγια του καί τήν διδασκαλία του, δέν διώκει τόν αἰρετικό, ἀλλά τήν αἵρεση. Δέν ἀποστρέφεται τόν ἄνθρωπο ἀλλά μισεῖ τήν αἵρεση. Στό πρόσωπο λοιπόν τοῦ αἰρετικοῦ δέν βλέπουμε ἕναν δαίμονα ἀλλά μᾶλλον ἕναν ἄρρωστο στήν πίστη ἄνθρωπο, ἕνα θύμα τοῦ διαβόλου καί γι' αὐτό ἔχει τήν ἀνάγκη τῆς ἐπανένταξης του στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό λοιπόν ἡ Ἐκκλησία δείχνει τήν ἀγάπη της πρὸς αὐτούς τούς ἀνθρώπους καί τούς ἀναζητᾷ σάν τόν ἄσωτο υἱό τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Πῶς πρέπει ὁμως ἐμεῖς πού εἴμαστε ὑγιεῖς στήν πίστη νά δείχνουμε ἀληθινά ἀγάπη πρὸς τούς πλανεμένους ἀδελφούς μας;

Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη

Ὅπως εἶπαμε προηγουμένως, ἡ ἀγάπη

πού δείχνει ἡ Ἐκκλησία πρὸς τούς αἰρετικούς μοιάζει μέ τήν ἀγάπη πού ἔδειχνε ὁ σπλαγχνικός πατέρας στόν ἄσωτο υἱό του πού στεκόταν καί τόν περίμενε στήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἐπιδιώκει νά ἔρθει σέ διάλογο μέ τούς αἰρετικούς μέ σκοπό τήν σωτηρία τους. Ὁ διάλογος ὁμως αὐτός δέν εἶναι ἄνευ ὁρων. Ἡ ἀγάπη πρὸς τούς αἰρετικούς ἔχει καί τά ὅριά της καθώς ἀληθινὴ ἀγάπη ἔχουμε μόνο ὅταν ἔχουμε καί ὀρθή πίστη καί ἀκολουθοῦμε σωστά τήν Ἀλήθεια πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Καί τοῦτο διότι δέν μπορεῖ ἡ ἀγάπη νά μπαίνει πάνω ἀπὸ τήν μία Ἀλήθεια. Ἡ ἀγάπη δέν μπορεῖ νά ξεπερνάει τά ὅρια πού ἔθεσαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Πρὸς Τίτον ἐπιστολή του μᾶς προτρέπει: *αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος*. Νά ἐπιδιώκουμε δηλαδή νά νουθετοῦμε **τούς αἰρετικούς** ὄχι μόνο μιά φορά ἀλλά καί δεύτερη! Ὅταν ὁμως βλέπουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐμμένει στήν αἵρεση, τότε παραιτούμαστε. Τόν ἀφήνουμε στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιατί μόνος του ἐπιλέγει νά παραμένει ἐκτός Ἐκκλησίας καί νά εἶναι «αὐτοκατάκριτος».

Ἐπειτα, ὁ ἅγιος Παῖσιος μᾶς συμβουλεύει ὅτι στίς συζητήσεις μας μέ **τούς αἰρετικούς** ἐπιβάλλεται νά **τούς** βάζουμε τήν «καλή ἀνησυχία». Δηλαδή, νά **τούς** κάνουμε νά καταλάβουν ὅτι βρίσκονται στήν πλάνη καί νά

μήν αναπαύουν ψεύτικα τόν λογισμό **τους** ότι έχουν ὀρθή πίστη. Ἡ **ἀγάπη** μας γιά τά πλανεμένα ἀδέρφια μας, θά πρέπει νά μᾶς κάνει νά **τούς** δείξουμε τήν πηγή στήν ὁποία θά βροῦν τήν «γιατρεία» ἀπό τήν «ἀρρώστια» τῆς πίστεως **τους**.

Ἀπό τήν ἀγάπη στήν σημερινή ἀγαπολογία

Σήμερα ὅμως βλέπουμε τό ἐντελῶς ἀντίθετο. Μέ τό πρόσχημα τῆς ἀγάπης, μιᾶς δικῆς τους ἀγάπης, Ὁρθόδοξοι συμπροσεύχονται μέ κάθε λογῆς αἰρετικούς, ἀκόμα καί ἀλλόθρησκους! Φτάνουμε σέ σημεῖο, ὅχι μόνο νά μήν κοιτοῦν νά διδάξουν τήν ἀλήθεια, ἀλλά νά περνοῦν τό μήνυμα ὅτι εἴμαστε ὅλοι ἴδιοι! Συμπροσεύχονται ἂν καί ὑπάρχουν δεκάδες Ἱεροί Κανόνες στό Πηδάλιο πού ὀρίζουν τήν ποινή τῆς καθαίρεσης σέ περίπτωση συμπροσευχῆς γιά τούς κληρικούς καί τοῦ ἀφορισμοῦ γιά τοῦ λαϊκοῦς! Στίς εὐρωπαϊκές χῶρες μάλιστα παρατηρεῖται τό λυπηρό φαινόμενο ἀκόμα καί τῆς μετάδοσης Θείας Κοινωνίας στούς αἰρετικούς! Ὁ ἅγιος Παῖσιος ὅταν τόν εἶχαν ἐπισκεφεῖ δύο Παπικοί δέν καταδέχτηκε νά πεῖ οὔτε τό «Πάτερ ἡμῶν» μαζί τους. Ἔλεγε ὅτι ἐφόσον ὑπάρχει διαφορά στό δόγμα, μεταξύ ἡμῶν (Ὁρθοδόξων) καί ὑμῶν (Ρωμαιοκαθολικῶν) χάσμα μέγα ἐστί...

Δέν μπορούμε νά μιᾶμε γιά ἀγάπη καί ἐνότητα ἄνευ ὅρων μέ αἰρετικούς οἱ ὅποιοι κηρύσσουν τήν Πανθησκεία πού θέλει νά ἐπιβάλλει ἡ Νέα Ἐποχή ὅπως γιά παράδειγμα ὁ νῦν αἰρεσιάρχης Πάπας Φραγκίσκος, ὁ ὁποῖος δήλωσε στίς 23/9/2015 στίς Η.Π.Α. ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ἀλλάχ κι ὁ Γιαχβέ, εἶναι τρία ὀνόματα τοῦ ἴδιου Θεοῦ! Μουσουλμάνοι, Ἑβραῖοι καί Χριστιανοί πιστεύουν στόν ἴδιο Θεό σύμφωνα μέ αὐτόν τόν ἄνθρωπο! Εἶναι λοιπόν δυνατόν νά συμπεριφερόμαστε σάν νά μήν συμβαίνει τίποτα μέ αὐτόν καί τούς πιστούς του; Ἄς μήν μιλήσουμε καί γιά τίς ὑπόλοιπες αἵρέσεις τοῦ Παπισμοῦ...

Κι ὅμως οἱ Ὁρθόδοξοι δέν ἐπιλέγουμε νά τούς διδάξουμε τήν Ἀλήθεια. Δέν προσπαθοῦμε νά τούς βάλουμε τόν «καλό λογισμό». Δέν τούς δείχνουμε ὅτι κάτι δέν πάει καλά μέ τήν πίστη τους, ὅτι μᾶλλον λατρεύουν τόν Πάπα τους καί ὄχι τόν Θεό. Τό νά μιᾶμε γιά ἐνότητα καί ἀγάπη καί νά μήν διδάσκουμε τήν ἀληθινή πίστη ὅπως πρέπει εἶναι ἀμάρτημα φοβερό γιά τούς ὀρθόδοξους χριστιανούς σύμφωνα μέ τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Μέ αὐτόν τόν τρόπο καί τούς ἄλλους ἀφήνουμε στό σκοτάδι τῆς πλάνης τους καί ἐμεῖς προδίδουμε τήν πίστη μας γιά χάρη μιᾶς ψεύτικης καί συμφεροντολογικῆς «ἀγάπης».

Ἐπίλογος

Σέ αὐτό τό ἄρθρο, ἔγινε προσπάθεια νά παρουσιαστεῖ ἡ ἀληθινή ἀγάπη τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ πρὸς τούς αἰρετικούς. Οἱ ἅγιοι

Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας μᾶς δίδαξαν καί συνεχίζουν νά μᾶς διδάσκουν ἐδῶ καί δύο χιλιάδες καί πλέον χρόνια πῶς πρέπει νά συμπεριφερόμαστε πρὸς τοὺς αἰρετικούς. Ἄν πιστεύουμε ὅτι δέν εἵμαστε σοφότεροι ἀπὸ αὐτοὺς θά ἀκολουθήσουμε τὸ δικό τους δρόμο γιὰ τὴν ὀρθή ἀγάπη. Σέ ὅσους δείχνουν νά ἔχουν τὴν πρόθεση νά μάθουν γιὰ τὴν Ἀλήθεια ὀφείλουμε νά ἐπιμείνουμε καί νά προσπαθήσουμε νά τοὺς φέρουμε στὴν Ἐκκλησία γιατί μόνο ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει ἡ δυνατότητα σωτηρίας. Γιὰ ὅσους ὅμως ἐμμένουν στὴν αἵρεσή τους, δέν μπορούμε νά κάνουμε κάτι. Ἐδῶ ἰσχύει τὸ «παραιτοῦ» τοῦ ἀπ. Παύλου. Μποροῦμε νά προσευχήμαστε ὑπὲρ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων ἀλλὰ ἀπαγορεύεται νά μετακινούμε τά ὅρια ποὺ ἔθεσαν οἱ ἅγιοι μας. Τὴν αἵρεση μισοῦμε ἀλλὰ τὸν αἰρετικό ὄχι. Ποιὸς ξέρει ἂν αὐτός χρειάζεται ἓνα ἄνθρωπο νά τὸν

παρακινήσει νά γνωρίσει τὴν Ὁρθοδοξία; Ἔχουμε ἅπειρα παραδείγματα... Πάντα ὅμως ὀφείλουμε νά ἀκολουθοῦμε τὴν Ἱερὴ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας κι ὄχι τίς μοντέρνες πρακτικές ἀγάπης ποὺ μᾶς πλάσσουν κάποιοι δῆθεν θεολόγοι, εἴτε λαϊκοί εἴτε κληρικοί ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς ιεροσύνης. Διότι ὅπως λέει καί τὸ Ἱερὸ Πηδάλιο: δέν μᾶς νοιάζει τί εἶπαν ἢ τί σκέφτηκαν μερικοὶ πατέρες (σύγχρονοι κληρικοί – θεολόγοι) ἀλλὰ τί λέει ἡ Ἁγία Γραφή, οἱ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι καί ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἁγίων Πατέρων. Μόνο ἔτσι μπορούμε νά λέμε ὅτι ἀγαπᾶμε τοὺς αἰρετικούς.

Γεράσιμος Ἀθανασίου

Ἀπόφοιτος Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ν. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, email: paulkoulis@gmail.com